

מונע בר יקבוהו לאם, מאן דאמנע בר כמה
דאתמר, יקבוהו לאם. כמה דאת אמר,
(ויקרא כד) ויקוב בן האשה הישראלית את השם.
כאן יקבוהו, ויפרשו אותו לאם,
יפרשו את חטאיו לאם הקדושה.
וברכה לראש משביר, לאותו
אדם שיחנך את בנו לברך את
הקדוש ברוך הוא ולחנכו
במצוות התורה.

וסוד הדבר כתוב בסוד שלמעלה,
(משלי ל) מה שמו ומה שם בנו כי
תדע. אותו שם ידוע, (ירמיה לא) ה'
צבאות שמו. שם בנו, ישראל
כמו, שכתוב (שמות ד) בני בכרי
ישראל. והרי ישראל תלויים בו
כל מפתחות האמונה, והוא
משתבח ואומר, (תהלים ב) ה' אמר
אלי בני אתה. וכך זה בודאי,
שהרי אבא ואמא עטרו אותו
וברכוהו בכמה ברכות ואמרו
וצונו את הכל. נשקו בר, נשקו
את יד הבן הזה כביכול נתן לו
שלטון על הכל, שהכל יעבדו
אותו. פן יאנף, משום שעטרו
אותו בדין וברחמים. מי שזוכה
לדין - לדין. מי שזוכה לרחמים
לרחמים.

כל הברכות שלמעלה וילמטה
עולות לבן הזה ומתעטרות. ומי
שמונע ברכות מהבן הזה, יפרשו
את חטאיו לפני המלך (אמא)
הקדוש, לאם ממש. וברכה
לראש משביר, מי שמברך
ומזמין כוס ברכה למי שצריך
אותו, בזה נשבר הצד האחר
ונכנע בשבירה, ועולה צד
הקדוש. וזהו שכתוב וברכה
לראש משביר. כמו שהוא מעלה
ומברך את הקדוש ברוך הוא
ועושה שישבר צד האחר, כך
הקדוש ברוך הוא מושך עליו
ברכות מלמעלה, ואותו שנקרא
ברכה שורה על ראשו.

מונע בר יקבוהו לאם, מאן דאמנע בר כמה
דאתמר, יקבוהו לאם. כמה דאת אמר,
(ויקרא כד) ויקוב בן האשה הישראלית את השם.
אוף הקא יקבוהו, ויפרשו ליה לאם, יפרשו
חטאוי לאמא קדישא. וברכה לראש משביר,
להוא בר נש דיחנך בריה לברכא לקודשא
ברין הוא, ולחנכא ליה בפקודי אורייתא.

ורזא דמלה, כתיב ברזא דלעילא, (משלי ל) מה
שמו ומה שם בנו כי תדע. ההוא שם
ידיעא, יי צבאות שמו. שם בנו. ישראל שמו.
דכתיב (שמות ד) בני בכרי ישראל. והא ישראל,
כל מפתחן דמהימנותא ביה תליין. ואיהו
משתבח ואמר, (תהלים ב) יי אמר אלי בני אתה.
והכי הוא ודאי, דהא אבא ואמא עטרו ליה,
ובריכו ליה בכמה ברכאן, ואמרו ופקידו
לכלא, (תהלים ב) נשקו בר, נשקו ידא להאי בר.
כביכול, שלטנו יחב ליה על כלא, דכלא
יפלחון ליה. פן יאנף, בגין דאעטרו ליה
בדינא ורחמי. מאן דזכי לדינא, לדינא. מאן
דזכי לרחמי, לרחמי.

כל ברכאן דלעילא, ותתא להאי בר סלקין
ומתעטרין. ומאן דמנע ברכאן מהאי בר,
יפרשון חטאוי קמי מלכא (ס"א אימא) קדישא,
לאם ממש. וברכה לראש משביר, מאן דמברך
ואזמין בכסא דברכה למאן דאצטריך ליה,
בהאי אתבר סטרא אחרא ואתכפיא בתבירו.
ואסתלק סטר קדשה. ודא הוא דכתיב, וברכה
לראש משביר. כמה דאיהו מסלק ומברך
לקודשא ברין הוא, ועביד לסטר אחרא
דיתבר, הכי קדשא ברין הוא משיך עליה
ברכאן מלעילא, והוא דאקרי ברכה, שריא
על רישיה.